

Dziennik Urzędowy L 187

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

8 lipca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1038/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1039/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Niemczech, Hiszpanii, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowenii, Słowacji i Szwecji	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1040/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2204/2002, (WE) nr 70/2001 oraz (WE) nr 68/2001 w odniesieniu do okresu stosowania	8
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1041/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych u owiec ⁽¹⁾	10
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1042/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania art. 28 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa	14
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. ustalające rzeczywistą produkcję oliwy z oliwek na rok gospodarczy 2004/2005 oraz wysokość zaliczki wypłaconej z tytułu jednostkowej kwoty pomocy produkcyjnej	18
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1044/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek	20
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1045/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007	21

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1046/2006 z dnia 7 lipca 2006 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina	23
★ Dyrektywa Komisji 2006/41/WE z dnia 7 lipca 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia klotianidyny i petoksamidu jako substancji czynnych ⁽¹⁾	24

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/470/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie zakończenia procedury konsultacji z Islamską Republiką Mauretańską na podstawie art. 96 zmienionej umowy z Kotonu	28

2006/471/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie dostosowania diet służbowych określonych w decyzji 2003/479/WE dotyczącej zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i krajowego personelu wojskowego oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady	32

Komisja

2006/472/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. ustalająca na 2006 r. definitywny rozdział między państwa członkowskie zasobów ze Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego na finansowanie działań określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2182/2002 (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3030)	33

2006/473/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 5 lipca 2006 r. uznająca niektóre państwa trzecie i niektóre obszary państw trzecich za wolne od <i>Xanthomonas campestris</i> (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych), <i>Cercospora angolensis</i> Carv. et Mendes i <i>Guignardia citricarpa</i> Kiely (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych) (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3024)	35

2006/474/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 6 lipca 2006 r. dotycząca środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się wysoce zjadliwej grypy ptaków wywołanej wirusem grypy A podtyp H5N1 u ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach w państwach członkowskich oraz uchylająca decyzję 2005/744/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3054) ⁽¹⁾	37

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

★ Decyzja Rady 2006/475/WPZiB z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Gabońską dotyczącej statusu sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej w Republice Gabońskiej	42

Umowa między Unią Europejską a Republiką Gabońską w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej w Republice Gabońskiej	43
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1038/2006

z dnia 7 lipca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 lipca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	56,5
	204	28,7
	999	42,6
0707 00 05	052	105,9
	999	105,9
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	56,2
	528	54,9
	999	55,6
0808 10 80	388	91,6
	400	99,8
	404	94,7
	508	84,5
	512	78,0
	524	54,1
	528	67,4
	720	116,2
	800	145,8
	804	96,9
	999	92,9
0808 20 50	388	107,4
	512	95,8
	528	88,8
	720	32,4
	999	81,1
0809 10 00	052	182,4
	999	182,4
0809 20 95	052	318,7
	068	95,0
	608	218,2
	999	210,6
0809 40 05	624	146,3
	999	146,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1039/2006

z dnia 7 lipca 2006 r.

otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Niemczech, Hiszpanii, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowenii, Słowacji i Szwecji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 39 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽²⁾ przewiduje, że agencje interwencyjne mogą sprzedawać cukier jedynie po przyjęciu przez Komisję decyzji w tej sprawie.
- (2) Belgia, Republika Czeska, Niemcy, Hiszpania, Irlandia, Włochy, Węgry, Polska, Słowenia, Słowacja i Szwecja posiadają zapasy cukru pochodzące ze skupu interwencyjnego. W celu zaspokojenia potrzeb rynkowych należy udostępnić te zapasy na rynku wewnętrznym.
- (3) W celu uwzględnienia sytuacji na rynku wspólnotowym należy przewidzieć ustalenie przez Komisję minimalnej ceny sprzedaży dla każdego przetargu częściowego.
- (4) Agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Niemczech, Hiszpanii, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowenii, Słowacji i Szwecji powinny powiadomić Komisję o złożonych ofertach. Oferenci pozostają anonimowi.
- (5) Artykuł 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 przewiduje, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1262/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży cukru przez agencje interwencyjne ⁽³⁾

w dalszym ciągu stosuje się w odniesieniu do cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r. Jednakże w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego rozróżnienie to jest zbędne, a jego wprowadzenie mogłoby spowodować utrudnienia administracyjne w państwach członkowskich. Należy zatem wykluczyć stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1262/2001 w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach przetargu stałego na wewnętrznym rynku wspólnotowym agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Niemczech, Hiszpanii, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowenii, Słowacji i Szwecji oferują do sprzedaży całkowitą ilość 1 370 636,672 ton cukru przyjętego do skupu interwencyjnego i dostępnego w sprzedaży na rynku wewnętrznym. Ilości, o których mowa, są podane w załączniku I w rozbiciu na państwa członkowskie.

Artykuł 2

1. Okres składania ofert w odpowiedzi na pierwszy przetarg częściowy rozpoczyna się dnia 19 lipca 2006 r. i upływa dnia 26 lipca 2006 r. o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Okresy składania ofert w odpowiedzi na drugi przetarg częściowy i kolejne przetargi częściowe rozpoczynają się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedniego okresu. Okresy te upływają o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli:

- dnia 9 i 30 sierpnia 2006 r.,
- dnia 13 i 27 września 2006 r.,
- dnia 4 i 18 października 2006 r.,
- dnia 8 i 22 listopada 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 48. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 952/2006.

- dnia 6 i 20 grudnia 2006 r.,
- dnia 10 i 24 stycznia 2007 r.,
- dnia 7 i 21 lutego 2007 r.,
- dnia 7 i 28 marca 2007 r.,
- dnia 18 i 25 kwietnia 2007 r.,
- dnia 9 i 23 maja 2007 r.,
- dnia 13 i 27 czerwca 2007 r.,
- dnia 11 i 18 lipca 2007 r.,
- dnia 8 i 29 sierpnia 2007 r.,
- dnia 12 i 26 września 2007 r.

2. Oferty składa się w agencji interwencyjnej, w której posiadaniu znajduje się cukier, zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 3

Zainteresowane agencje interwencyjne informują Komisję o ofertach złożonych w ciągu dwóch godzin po upływie terminu składania ofert określonego w art. 2 ust. 1.

Oferenci pozostają anonimowi.

Informacje o złożonych ofertach przekazuje się w formie elektronicznej zgodnie ze wzorem określonym w załączniku II.

Jeśli nie złożono żadnych ofert, państwo członkowskie informuje o tym Komisję w takim samym terminie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

Artykuł 4

1. Komisja ustala minimalną cenę sprzedaży dla danego państwa członkowskiego lub podejmuje decyzję o nieprzyjęciu ofert zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. Jeżeli przyjęcie ofert po minimalnej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z ust. 1 powoduje przekroczenie ilości dostępnej dla danego państwa członkowskiego, przyjęcie ofert należy ograniczyć do ilości, która jest nadal dostępna.

Jeżeli przyjęcie ofert wszystkich oferentów w danym państwie członkowskim, proponujących tę samą cenę, powoduje przekroczenie ilości dla tego państwa członkowskiego, wówczas dostępną ilość przyznaje się oferentom w następujący sposób:

- a) proporcjonalnie do całkowitych ilości określonych w ofertach; lub
- b) poprzez podział w odniesieniu do maksymalnej wagi ustalonej dla każdego z oferentów; lub
- c) w drodze losowania.

Artykuł 5

W drodze odstępstwa od art. 59 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 952/2006, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do odsprzedaży, o której mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie posiadające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego

Państwo członkowskie	Agencja interwencyjna	Ilości znajdujące się w posiadaniu agencji interwencyjnej i dostępne w sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)
Belgia	Bureau d'intervention et de restitution belge, rue de Trèves, 82 B-1040 Bruxelles Tel. (32-2) 287 24 11 Faks (32-2) 287 25 24	30 648,00
Republika Czeska	Státní zemědělský intervenční fond oddělení pro cukr a škrob Ve Smečkách 33 CZ-11000 Praha 1 Tel. (420) 222 87 14 27 Faks (420) 222 87 18 75	48 937,72
Niemcy	Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung Deichmanns Aue 29 D-53179 Bonn Tel. (49-228) 68 45-35 12/38 50 Faks (49-228) 68 45 36 24	17 500,00
Hiszpania	Fondo Español de Garantía Agraria C/ Beneficencia, 8 E-28004 Madrid Tel. (34) 913 47 64 66 Faks (34) 913 47 63 97	110 800,00
Irlandia	Intervention Section On Farm Investment Subsidies & Storage Division Department of Agriculture & Food Johnstown Castle Estate Wexford Tel. (353) 536 34 37 Faks (353) 914 28 43	12 000,00
Włochy	AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura Ufficio ammassi pubblici e privati e alcool Via Torino, 45 I-00184 Roma Tel. (39) 06 49 499 558 Faks (39) 06 49 499 761	636 648,70
Węgry	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH), Budapest (Agricultural and Rural Development Agency) Soroksári út 22-24. HU-1095 Budapest Tel. 36/1/219-6213 Faks 36/1/219-8905 lub 36/1/219-6259	224 037,90
Polska	Agencja Rynku Rolnego Biuro Cukru Dział Dopłat i Interwencji Nowy Świat 6/12 00-400 Warszawa Tel. +48 22 661 71 30 Faks +48 22 661 72 77	172 326,26

Państwo członkowskie	Agencja interwencyjna	Ilości znajdujące się w posiadaniu agencji interwencyjnej i dostępne w sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)
Słowenia	Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja; Dunajska 160 1000 Ljubljana Tel. +386 1 580 77 92 Faks +386 1 478 920	9 700,00
Słowacja	Pôdohospodarská platobná agentúra Oddelenie cukru a ostatných komodít Dobrovičova 12 815 26 Bratislava Slovenská republika Tel. (421-2) 58 24 32 55 Faks (421-2) 53 41 26 65	49 000,00
Szwecja	Statens jordbruksverk Vallgatan 8 S-55182 Jönköping Tel. (46-36) 15 50 00 Faks (46-36) 19 05 46	59 038,00

ZAŁĄCZNIK II

Wzór formularza do przedłożenia Komisji, o którym mowa w art. 3

Formularz (*)

Przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych

Rozporządzenie (WE) nr 1039/2006

1	2	3	4	5
Państwa członkowskie sprzedające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego	Numeracja oferentów	Numer partii	Ilość (t)	Cena w ofercie EUR/100 kg
	1			
	2			
	3			
	itd.			

(*) Należy wysłać faksem na następujący numer: +32 2 292 10 34.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1040/2006

z dnia 7 lipca 2006 r.

**zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2204/2002, (WE) nr 70/2001 oraz (WE) nr 68/2001
w odniesieniu do okresu stosowania**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt i), ii), iv) oraz lit. b),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia⁽²⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw⁽³⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE do pomocy szkoleniowej⁽⁴⁾ wygasną dnia 31 grudnia 2006 r. W Planie działań w zakresie pomocy państwa⁽⁵⁾ Komisja zaproponowała scalenie tych rozporządzeń w jedno rozporządzenie o wyłączeniu grupowym i ewentualnie dodanie innych obszarów, o których mowa w art. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98.

(2) Treść przyszłego rozporządzenia o wyłączeniu grupowym uzależniona jest w szczególności od wyników konsultacji publicznych zainicjowanych Planem działań w zakresie pomocy państwa oraz dokumentem konsultacyjnym Komisji w sprawie pomocy państwa na rzecz innowacji⁽⁶⁾. Konieczne jest także odbycie rozmów z przedstawicielami państw członkowskich w celu okreś-

lenia kategorii pomocy, które mogą być uznane za zgodne z Traktatem. W celu kontynuowania bieżących konsultacji i analiz ich wyników właściwe jest przedłużenie okresu obowiązywania rozporządzeń: (WE) nr 2204/2002, (WE) nr 70/2001 oraz (WE) nr 68/2001 do końca 2007 r.

(3) Rozporządzenia (WE) nr 2204/2002, (WE) nr 68/2001 oraz (WE) nr 70/2001 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Pomocy Państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 68/2001 zdanie drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2007 r.”.

Artykuł 2

W art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 70/2001 zdanie drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2007 r.”.

Artykuł 3

W art. 11 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 2204/2002 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2007 r.”.

Artykuł 4 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 364/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 20. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 363/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 20).

⁽⁵⁾ COM(2005) 107 wersja ostateczna.

⁽⁶⁾ COM(2005) 436 wersja ostateczna.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1041/2006

z dnia 7 lipca 2006 r.

zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych u owiec

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia zasady monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u owiec.
- (2) W dniu 8 marca 2006 r. grupa ekspertów w dziedzinie TSE u małych przeżuwaczy pod przewodnictwem wspólnotowego laboratorium referencyjnego dla TSE potwierdziła, że nie można wykluczyć występowania encefalopatii gąbczastej bydła (BSE) u tych zwierząt w obliczu wyników drugiego etapu badań odróżniających próbek mózgu dwóch owiec z Francji i jednej z Cypru. Dla wykluczenia obecności BSE u tego rodzaju zwierząt konieczne są dalsze badania.
- (3) W kwietniu 2002 r. dawny Naukowy Komitet Sterujący (SSC) Komisji Europejskiej przyjął opinię w sprawie bezpiecznego pozyskiwania materiałów pochodzących od małych przeżuwaczy na wypadek prawdopodobieństwa występowania u nich BSE. W opinii z listopada 2003 r. panel naukowy ds. zagrożeń biologicznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) potwierdził zalecenia zawarte w opinii SSC dotyczące bezpieczeństwa niektórych produktów pochodzących od małych przeżuwaczy w związku z TSE.
- (4) Należy ocenić znaczenie wspomnianych przypadków TSE stwierdzonych we Francji i na Cyprze, w których nie można wykluczyć BSE. Dla przeprowadzenia tej oceny niezbędne są wyniki wzmożonego monitorowania TSE u owiec. W związku z tym, a także zgodnie ze wspomnianymi opiniami wydanymi przez SSC i EFSA, należy

rozszerzyć monitorowanie owiec w celu poprawy wspólnotowych programów zwalczania chorób. Ponadto programy te zwiększają poziom ochrony konsumentów, stanowiąc uzupełnienie obecnych środków zapewniających bezpieczne pozyskiwanie produktów z owiec, w szczególności przepisów rozporządzenia (WE) nr 999/2001 dotyczących usuwania określonych materiałów szczególnego ryzyka.

- (5) Rozszerzone monitorowanie powinno odbywać się w oparciu o potwierdzone statystycznie badania w celu jak najwcześniejszego określenia prawdopodobieństwa wystąpienia BSE u owiec, a także poszerzenia wiedzy na temat rozmieszczenia geograficznego choroby.
- (6) Z uwagi na wysoki poziom TSE w populacji owiec i kóz na Cyprze rozszerzone monitorowanie owiec może zostać ograniczone do stad niezakażonych.
- (7) Program monitorowania owiec powinien zostać poddany przeglądowi po upływie co najmniej sześciu miesięcy efektywnego monitorowania.
- (8) W związku z powyższym rozporządzenie (WE) nr 999/2001 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (9) W celu zapewnienia najwyższego możliwego poziomu ochrony konsumentów poprzez ocenę występowania BSE u owiec zmiany wprowadzone w niniejszym rozporządzeniu powinny bezzwłocznie wejść w życie.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 688/2006 (Dz.U. L 120 z 5.5.2006, str. 10).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, w rozdziale A, w części II, punkty 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. **Monitorowanie owiec i kóz poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi**

a) *Owce*

Państwa członkowskie przeprowadzają badania zdrowych owiec poddanych ubojowi zgodnie z minimalnymi rozmiarami próbek określonymi w tabeli A niniejszego punktu oraz zgodnie z zasadami pobierania próbek określonymi w pkt 4.

Tabela A

Państwo członkowskie	Minimalny rozmiar próbki zdrowych owiec poddanych ubojowi ⁽¹⁾
Niemcy	37 500
Grecja	23 000
Hiszpania	41 800
Francja	42 400
Irlandia	40 500
Włochy	43 700
Niderlandy	23 300
Austria	14 300
Polska	23 300
Portugalia	14 300
Zjednoczone Królestwo	44 000
Inne państwa członkowskie	wszystkie

⁽¹⁾ Minimalne rozmiary próbek są ustalane z uwzględnieniem liczby zdrowych owiec poddanych ubojowi i w taki sposób, aby zapewnić osiągalne cele. Minimalne rozmiary próbek o wielkości powyżej 30 000 sztuk zwierząt umożliwiają wykrycie chorobowości wynoszącej 0,003 % przy poziomie ufności wynoszącym 95 %.

W drodze odstępstwa od minimalnych rozmiarów próbek określonych w tabeli A, Cypr może postanowić o badaniu minimalnej ilości wynoszącej jedynie dwie owce przeznaczone na ubój do spożycia przez ludzi z każdego stada, w którym nie zarejestrowano przypadków TSE.

b) *Kozy*

Państwa członkowskie przeprowadzają badania zdrowych kóz poddanych ubojowi zgodnie z minimalnymi rozmiarami próbek określonymi w tabeli B niniejszego punktu oraz zgodnie z zasadami pobierania próbek określonymi w pkt 4.

Tabela B

Państwo członkowskie	Minimalny rozmiar próbki zdrowych kóz poddanych ubojowi ⁽¹⁾
Grecja	20 000
Hiszpania	125 500
Francja	93 000
Włochy	60 000
Cypr	5 000
Austria	5 000
Inne państwa członkowskie	wszystkie

⁽¹⁾ Minimalne rozmiary próbek są ustalane z uwzględnieniem liczby zdrowych kóz poddanych ubojowi oraz chorobowości BSE w danym państwie członkowskim. Są one również ustalane w sposób mający zapewnić osiągalne cele. Minimalne rozmiary próbek o wielkości powyżej 60 000 sztuk zwierząt umożliwiają wykrycie chorobowości wynoszącej 0,0017 % przy poziomie ufności wynoszącym 95 %.

c) W przypadku gdy w danym państwie członkowskim wystąpią trudności ze zgromadzeniem wystarczającej liczby zdrowych owiec lub kóz poddanych ubojowi dla osiągnięcia przydzielonego minimalnego rozmiaru próbki ustanowionego w lit. a) i b), państwo członkowskie może zdecydować o zastąpieniu maksymalnie 50 % swojego minimalnego rozmiaru próbki badaniem martwych owiec lub kóz powyżej 18 miesiąca życia, w stosunku 1 do 1 i jako uzupełnienie minimalnego rozmiaru próbki określonego w pkt 3. Ponadto państwo członkowskie może zdecydować o zastąpieniu maksymalnie 10 % swojego minimalnego rozmiaru próbki badaniem owiec lub kóz powyżej 18 miesiąca życia, zabitych w ramach kampanii zwalczania choroby, w stosunku 1 do 1.

3. Monitorowanie owiec i kóz niepoddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi

Państwa członkowskie, zgodnie z zasadami pobierania próbek określonymi w pkt 4 oraz minimalnymi rozmiarami próbek podanymi w tabelach C i D, poddają badaniom owce i kozy, które padły lub zostały poddane ubojowi, ale które:

— nie zostały zabite w ramach kampanii zwalczania choroby, ani

— nie zostały poddane ubojowi do celów spożycia przez ludzi.

Tabela C

Pogłowie maciorek i jarek dopuszczonych do tryka w państwie członkowskim	Minimalny rozmiar próbki martwych owiec ⁽¹⁾
> 750 000	20 000
100 000–750 000	3 000
40 000–100 000	100 % do 1 000
< 40 000	100 % do 200

⁽¹⁾ Minimalne rozmiary próbek są obliczane w zależności od wielkości pogłowia owiec i kóz w danym państwie członkowskim i w taki sposób, aby zapewnić osiągalne cele.

Tabela D

Pogłowie kóz, które się kociły, oraz kóz krytych w państwie członkowskim	Minimalny rozmiar próbki martwych kóz ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	100 % do 1 000
< 40 000	100 % do 200

⁽¹⁾ Minimalne rozmiary próbek są obliczane w zależności od wielkości pogłowia owiec i kóz w danym państwie członkowskim i w taki sposób, aby zapewnić osiągalne cele.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1042/2006

z dnia 7 lipca 2006 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania art. 28 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 28 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 przewiduje, że należy przyjąć szczegółowe zasady wykonania art. 28 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia.
- (2) Zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 konieczne jest określenie warunków, na jakich państwa członkowskie mogą przeprowadzać inspekcje statków rybackich na wszystkich wodach Wspólnoty poza wodami będącymi pod ich zwierzchnictwem i na wodach międzynarodowych.
- (3) Artykuł 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 przewiduje, że Komisja ma obowiązek stworzenia wykazu inspektorów wspólnotowych, statków i samolotów inspekcyjnych oraz innych środków inspekcji uprawnionych do przeprowadzania inspekcji na mocy rozdziału V tego rozporządzenia na wodach Wspólnoty oraz na wspólnotowych statkach rybackich. Właściwe jest, aby ci inspektorzy wspólnotowi mogli zostać przydzieleni do wdrażania programów specjalnych środków kontrolnych i inspekcji przyjętych zgodnie z art. 34c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽²⁾.
- (4) Zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 konieczne jest określenie warunków, na jakich inspektorzy wspólnotowi mogą przeprowadzać inspekcje na wodach Wspólnoty oraz na wspólnotowych statkach rybackich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

INSPEKCJE PRZEPROWADZANE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Artykuł 1

Inspekcje statków pływających pod banderą państwa członkowskiego przeprowadzających inspekcję

1. Państwo członkowskie, które zamierza przeprowadzić inspekcję statków rybackich Wspólnoty pływających pod jego banderą („państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję”) na wodach Wspólnoty objętych jurysdykcją innego państwa członkowskiego („nadrzędne państwo członkowskie”) zgodnie z art. 28 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, powiadamia o tym zamiarze nadbrzeżne państwo członkowskie.
2. Uprzednie powiadomienie wymienione w ust. 1 zawiera następujące informacje:
  - a) nazwę i sygnał wywoławczy statku inspekcyjnego;
  - b) szacowane miejsce i termin wejścia na wody objęte jurysdykcją nadbrzeżnego państwa członkowskiego.
3. Po uprzednim powiadomieniu wymienionym w ust. 1 nadbrzeżne państwo członkowskie, do celów koordynacji operacyjnej, informuje państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję o wszelkich działaniach inspekcyjnych przeprowadzanych obecnie na przedmiotowym obszarze.

Artykuł 2

Inspekcja statków pływających pod banderą innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego

1. Państwo członkowskie, które zamierza przeprowadzić inspekcję statków rybackich pływających pod banderą innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego na wodach Wspólnoty objętych jurysdykcją innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, zwraca się do zainteresowanego nadbrzeżnego państwa członkowskiego z wnioskiem o pozwolenie. Wniosek zawiera informacje wymienione w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Zainteresowane nadbrzeżne państwo członkowskie podejmuje decyzję o zezwoleniu na przeprowadzenie inspekcji w ciągu 24 godzin od złożenia wniosku i informuje o tym państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję. Decyzje są również przekazywane Komisji lub organowi wyznaczonemu do tego celu przez Komisję.

3. Warunki, na jakich państwo członkowskie może przeprowadzać inspekcje statków rybackich pływających pod banderą innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego na wodach Wspólnoty objętych jurysdykcją innego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, są określone w przepisach przyjmujących przedmiotowy specjalny program kontroli i inspekcji.

Artykuł 3

Punkty kontaktowe

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ działający jako punkt kontaktowy do następujących celów:

- a) wydawania i otrzymywania uprzednich powiadomień zgodnie z art. 1;
- b) wydawania i otrzymywania wniosków i decyzji zgodnie z art. 2.

2. Punkt kontaktowy określony w ust. 1 jest dostępny 24 godziny na dobę.

3. Dane kontaktowe wyznaczonego właściwego organu są przekazywane Komisji i innym państwom członkowskim.

4. Komisja wyznacza swój punkt kontaktowy do celów przekazywania informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 4

Obowiązki sprawozdawcze

1. W następstwie inspekcji przeprowadzonych przez państwo członkowskie na wodach Wspólnoty objętych jurysdykcją innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 1 i 2 państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję przedstawia raport dzienny na temat swojej działalności zainteresowanemu nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu.

2. Jeśli w następstwie inspekcji przeprowadzonej zgodnie z art. 1 i 2 wykryto naruszenie, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przedstawia skrócone

sprawozdanie z inspekcji nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu. Pełne sprawozdanie z inspekcji zostaje przedstawione nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu i państwu członkowskiemu bandery w ciągu 7 dni od dnia przeprowadzenia inspekcji.

3. Sprawozdanie z inspekcji sporządzone po inspekcji statku rybackiego Wspólnoty na wodach międzynarodowych, zgodnie z art. 28 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, zostaje przedstawione państwu członkowskiemu bandery w ciągu 7 dni od dnia przeprowadzenia inspekcji. Jeśli w następstwie przeprowadzonej inspekcji wykryto naruszenie, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przedstawia skrócone sprawozdanie z inspekcji państwu członkowskiemu bandery statku poddawanego inspekcji.

4. Ustęp 3 stosuje się bez uszczerbku dla postanowień ustanowionych przez międzynarodowe umowy w dziedzinie rybołówstwa.

5. Raporty dzienne, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdania z inspekcji określone w ust. 2 i 3, są przedstawiane na żądanie Komisji lub innemu organowi wyznaczonemu do tego celu przez Komisję.

ROZDZIAŁ II

INSPEKTORZY WSPÓLNOTOWI I ŚRODKI INSPEKCJI

Artykuł 5

Wybór inspektorów wspólnotowych oraz środków inspekcji

1. Państwa członkowskie wybierają inspektorów wspólnotowych, statki i samoloty inspekcyjne oraz inne środki inspekcji, które mają być włączone do wykazu ustanowionego przez Komisję zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

2. Państwa członkowskie gwarantują, że wybrani inspektorzy wspólnotowi:

- a) są inspektorami ds. rybołówstwa w państwie członkowskim;
- b) mają duże doświadczenie w dziedzinie kontroli i inspekcji w zakresie rybołówstwa;
- c) posiadają dogłębną znajomość wspólnotowych przepisów z zakresu rybołówstwa;

- d) doskonale władają jednym z języków urzędowych Wspólnoty, a drugim z tych języków w sposób zadawalający;
- e) są odpowiednio sprawni fizycznie, by wykonywać swoje obowiązki;
- f) przeszli niezbędne szkolenia dotyczące bezpieczeństwa na morzu.

Artykuł 6

Wykaz inspektorów wspólnotowych i środków inspekcji

1. Do dnia 31 października 2006 r. państwa członkowskie drogą elektroniczną przekazują Komisji dane wybranych inspektorów, statków i samolotów inspekcyjnych oraz innych środków inspekcji.
2. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2006 r. Komisja przyjmuje wykaz inspektorów wspólnotowych, statków i samolotów inspekcyjnych oraz innych środków inspekcji dopuszczonych do przeprowadzania inspekcji zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.
3. Po sporządzeniu wstępnego wykazu państwa członkowskie corocznie przekazują Komisji, do dnia 31 października, wszystkie zmiany, jakie pragną do niego wprowadzić na następny rok kalendarzowy. Komisja wprowadza odpowiednie zmiany do wykazu do dnia 31 grudnia każdego roku.
4. Wykaz i zmiany do niego wprowadzone opublikowane są na stronie urzędowej Komisji lub organu wyznaczonego do tego celu przez Komisję.

Artykuł 7

Zadania inspektorów wspólnotowych

1. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego inspektorzy wspólnotowi przeprowadzają inspekcje zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 na wodach Wspólnoty i na wspólnotowych statkach rybackich.
2. Inspektorzy wspólnotowi mogli zostać przydzieleni do:
  - a) wdrażania programów specjalnych środków kontrolnych i inspekcji przyjętych zgodnie z art. 34c rozporządzenia (EWG) nr 2847/93;
  - b) realizacji międzynarodowych programów kontroli i inspekcji, w ramach których Wspólnota jest zobowiązana do przeprowadzania inspekcji i kontroli; lub

- c) realizacji programów inspekcji rozwijanych między państwami członkowskimi zgodnie z art. 34b ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 8

Uprawnienia i obowiązki inspektorów wspólnotowych

1. W ramach wykonywania swoich zadań i z zastrzeżeniem ust. 2, inspektorzy wspólnotowi dysponują takimi samymi uprawnieniami jak inspektorzy ds. rybołówstwa państwa członkowskiego, w którym inspekcja się odbywa, w szczególności w zakresie dostępu do wszystkich miejsc na pokładzie wspólnotowych statków rybackich oraz każdego statku prowadzącego działalność związaną ze wspólną polityką rybołówstwa.
2. Inspektorzy wspólnotowi nie mają żadnych uprawnień policyjnych i wykonawczych poza terytorium bądź poza wodami Wspólnoty będącymi pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państwa członkowskiego, z którego pochodzą.
3. Inspektorzy wspólnotowi przedstawiają pisemne upoważnienie. W związku z tym posiadają oni dokument identyfikacyjny, wydany przez Komisję lub przez organ wyznaczony do tego celu przez Komisję, potwierdzające ich tożsamość i uprawnienia.
4. Państwa członkowskie udzielają inspektorom wspólnotowym wszelkiej pomocy niezbędnej do wypełniania ich zadań.

Artykuł 9

Sprawozdania z inspekcji i nadzoru

1. Inspektorzy wspólnotowi składają zainteresowanemu nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu dzienny raport na temat swojej działalności, wraz z nazwą i numerem identyfikacyjnym każdego statku poddawanego inspekcji, jak również typem przeprowadzanej inspekcji.
2. Jeśli inspektorzy wspólnotowi wykryją naruszenie podczas przeprowadzania inspekcji, niezwłocznie przedstawiają skrócone sprawozdanie z inspekcji nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu lub – jeśli inspekcja została przeprowadzona poza wodami Wspólnoty – państwu bandery statku poddawanego inspekcji. W ciągu 7 dni od dnia przeprowadzenia inspekcji przedstawiają oni pełne sprawozdanie z inspekcji.
3. W ciągu 7 dni od dnia przeprowadzenia inspekcji inspektorzy wspólnotowi przedstawiają państwu bandery kopię pełnego sprawozdania z inspekcji statku poddawanego inspekcji.

4. Raport dzienny i sprawozdanie z inspekcji określone w ust. 1 i 2 są, na żądanie, przekazywane Komisji lub organowi wyznaczonemu do tego celu przez Komisję.

Artykuł 10

Dalsze działania wynikające ze sprawozdań

1. Państwa członkowskie oceniają i rozpatrują sprawozdania przedstawione przez inspektorów wspólnotowych zgodnie z art. 9 ust. 2 w taki sam sposób jak sprawozdania swoich własnych inspektorów.

2. Państwo członkowskie, z którego pochodzi inspektor wspólnotowy, współpracuje z państwem członkowskim rozpatrującym sprawozdanie przedstawione przez inspektora wspólnotowego, aby ułatwić postępowania sądowe lub administracyjne.

3. Na wyraźne żądanie inspektor wspólnotowy uczestniczy i składa zeznania w postępowaniu w sprawie naruszenia, prowadzonym przez dane państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ III

DOSTĘP DO INFORMACJI

Artykuł 11

Dostęp do informacji

1. W ramach inspekcji przeprowadzanych w ramach art. 28 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 inspektorzy

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

państwa członkowskiego i inspektorzy wspólnotowi mają natychmiastowy dostęp do wszystkich informacji i dokumentów, w szczególności do danych dotyczących nadzoru, łącznie z danymi generowanymi przez system kontroli satelitarnej, które są niezbędne do wypełnienia ich zadań w tym samym zakresie i na takich samych warunkach jak w przypadku inspektorów państwa członkowskiego, w którym inspekcja ma miejsce.

2. Dostęp do informacji przewidziany w ust. 1 jest ograniczony do przedmiotu, okresu i obszaru geograficznego przedmiotowej inspekcji.

3. Dane otrzymane w ramach niniejszego artykułu są traktowane w sposób poufny i mogą być wykorzystane wyłącznie w celu, w jakim zostały one dostarczone.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1043/2006

z dnia 7 lipca 2006 r.

ustalające rzeczywistą produkcję oliwy z oliwek na rok gospodarczy 2004/2005 oraz wysokość zaliczki wypłacanej z tytułu jednostkowej kwoty pomocy produkcyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku w sektorze olejów i tłuszczów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2261/84 z dnia 17 lipca 1984 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy na produkcję oliwy z oliwek oraz organizacjom producentów⁽²⁾, w szczególności jego art. 17a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG jednostkowa pomoc produkcyjna jest dostosowana w każdym państwie członkowskim, w którym rzeczywista produkcja przekracza właściwą krajową ilość gwarantowaną, o której mowa w ust. 3 wymienionego artykułu. Aby ocenić stopień, w jakim ilość ta została przekroczona, należy uwzględnić w odniesieniu do Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch i Portugalii, szacowaną wysokość produkcji oliwek stołowych wyrażoną jako ilość oliwy z oliwek na podstawie związanych z tym współczynników określonych odpowiednio dla Grecji w decyzji Komisji nr 2001/649/WE⁽³⁾, dla Hiszpanii w decyzji Komisji nr 2001/650/WE⁽⁴⁾, dla Francji w decyzji Komisji nr 2001/648/WE⁽⁵⁾, dla Włoch w decyzji Komisji nr 2001/658/WE⁽⁶⁾ i dla Portugalii w decyzji Komisji nr 2001/670/WE⁽⁷⁾.
- (2) Artykuł 17a ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 stanowi, że w celu określenia wysokości zaliczki w ramach jednostkowej kwoty pomocy produkcyjnej w odniesieniu do oliwy z oliwek należy ustalić szacowaną produkcję dla danego roku gospodarczego. Wysokość ta jest ustalana na poziomie, który umożliwi unik-

nięcie wszelkiego ryzyka nienależnego wypłacania pomocy plantatorom oliwek. Wysokość, o której mowa, dotyczy również oliwek stołowych i wyrażona jest ilością oliwy z oliwek. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1709/2005⁽⁸⁾ ustala szacunkową produkcję oliwy z oliwek na rok gospodarczy 2004/2005 oraz wysokość zaliczki wypłacanej z tytułu jednostkowej kwoty pomocy produkcyjnej.

- (3) W celu określenia rzeczywistej produkcji, dla której prawo do pomocy zostało uznane, najpóźniej do dnia 15 maja po upływie każdego roku gospodarczego, dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o dopuszczalnej ilości, w odniesieniu do której pomoc jest wypłacana w każdym państwie członkowskim zgodnie z przepisami art. 14 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2366/98⁽⁹⁾. Według tych powiadomień dopuszczalna ilość, w odniesieniu do której wypłacana jest pomoc na rok gospodarczy 2004/2005, wynosi: dla Grecji 484 598 ton, dla Hiszpanii 1 107 906 ton, dla Francji 3 107 ton, dla Włoch 951 528 ton, dla Portugalii 45 296 ton i dla Słowenii 26 ton.
- (4) Dopuszczenie do pomocy tych ilości przez państwa członkowskie oznacza, że przeprowadzono kontrole, o których mowa w rozporządzeniach (EWG) nr 2261/84 i (WE) nr 2366/98. Jednakże ustalenie rzeczywistej produkcji na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie na temat dopuszczalnych ilości, w odniesieniu do których pomoc jest wypłacana, nie przesądza o wnioskach, które mogą być wyciągnięte z weryfikacji dokładności tych danych w ramach procedury rozliczeń rachunków.
- (5) Mając na uwadze rzeczywistą produkcję, należy również ustalić jednostkową kwotę pomocy na produkcję przewidzianą w art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG i wypłacaną dla ilości kwalifikujących się do rzeczywistej produkcji.
- (6) W przypadku Słowenii wysokość zaliczki wypłacanej z tytułu jednostkowej kwoty pomocy produkcyjnej określonej w niniejszym rozporządzeniu wynika z zastosowania w 2005 r. procentu, o którym mowa w art. 143a rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003⁽¹⁰⁾ ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025/66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97).

⁽²⁾ Dz.U. L 208 z 3.8.1984, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1639/1998 (Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 38).

⁽³⁾ Dz.U. L 229 z 25.8.2001, str. 16. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/607/WE (Dz.U. L 274 z 24.8.2004, str. 13).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 229 z 25.8.2001, str. 20. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/607/WE.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 229 z 25.8.2001, str. 12. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/607/WE.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 231 z 29.8.2001, str. 16. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/607/WE.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 235 z 4.9.2001, str. 16. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/607/WE.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 274 z 20.10.2005, str. 11.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.1998, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1795/2005 (Dz.U. L 288 z 29.10.2005, str. 40).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 319/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 32).

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Oliwy z Oliwek i Oliwek Stołowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 rzeczywista produkcja oliwy z oliwek kwalifikująca się do pomocy, o której mowa w art. 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG, wynosi:

- 484 598 ton dla Grecji,
- 1 107 906 ton dla Hiszpanii,
- 3 107 ton dla Francji,
- 951 528 ton dla Włoch,
- 45 296 ton dla Portugalii,
- 26 ton dla Słowenii.

2. W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 jednostkowa kwota pomocy na produkcję, o której mowa w art. 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG, wypłacona dla ilości kwalifikujących się do rzeczywistej produkcji, wynosi:

- 130,27 EUR/100 kg dla Grecji,
- 90,53 EUR/100 kg dla Hiszpanii,
- 132,25 EUR/100 kg dla Francji,
- 73,93 EUR/100 kg dla Włoch,
- 132,25 EUR/100 kg dla Portugalii,
- 39,68 EUR/100 kg dla Słowenii.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1044/2006

z dnia 7 lipca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 827/68 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1019/2002 ⁽²⁾ przewiduje system określający pewne oznaczenia zastępcze dla oliwy z oliwek. Zgodnie z art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 oznaczenia właściwości organoleptycznych oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia mogą znajdować się na etykietach tylko w przypadku, gdy opierają się na wynikach metody analizy przewidzianej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyłoczyn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 2 ust. 1 tiret dziesiąte rozporządzenia (EWG) nr 2568/91 ocena właściwości organoleptycznych przeprowadzana jest za pomocą metody opisanej w załączniku XII do wspomnianego rozporządzenia. Wykorzystane mogą być jedynie pozytywne właściwości opisane we wspomnianym załączniku. Okazuje się jednak, że z powodu ograniczonej liczby właściwości organoleptycznych wyszczególnionych we wspomnianym załączniku podmioty gospodarcze mają trudności z opisem właściwości organoleptycznych na etykietach swojej oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia.
- (3) Poszukiwania nowych metod oceny organoleptycznej umożliwiających poszerzenie gamy pozytywnych cech oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia podjęte przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek zostały zakończone w odniesieniu do oliwy z oliwek

z pierwszego tłoczenia ekstra objętej chronioną nazwą pochodzenia. Jednocześnie nadal prowadzi się prace w odniesieniu do oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia bez chronionej nazwy pochodzenia.

- (4) W celu zapewnienia, aby oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia bez chronionej nazwy pochodzenia mogła również korzystać z wyczerpującego słownictwa niezbędnego do lepszego opisanie szerokiego wachlarza odmian i smaków wspomnianej oliwy, należy ustanowić nowy termin, wystarczający do wprowadzenia metody oceny organoleptycznej umożliwiającej poszerzenie gamy pozytywnych cech oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia, z wyłączeniem tych, które są objęte chronioną nazwą pochodzenia.
- (5) Należy zatem przenieść datę obowiązywania art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 na datę późniejszą, która zbiega się z datą rozpoczęcia roku gospodarczego 2008/2009.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1019/2002.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Oliwy z Oliwek i Oliwek Stołowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5 lit. c) ma zastosowanie od dnia 1 lipca 2008 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97.

⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 14.6.2002, str. 27. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1750/2004 (Dz.U. L 312 z 9.10.2004, str. 7).

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 5.9.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1989/2003 (Dz.U. L 295 z 13.11.2003, str. 57).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1045/2006**z dnia 7 lipca 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1002/2006 ⁽³⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006 w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 36.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 8 lipca 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	32,97	1,40
1701 11 90 ⁽¹⁾	32,97	5,05
1701 12 10 ⁽¹⁾	32,97	1,26
1701 12 90 ⁽¹⁾	32,97	4,72
1701 91 00 ⁽²⁾	38,36	6,05
1701 99 10 ⁽²⁾	38,36	2,83
1701 99 90 ⁽²⁾	38,36	2,83
1702 90 99 ⁽³⁾	0,38	0,29

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1046/2006**z dnia 7 lipca 2006 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do wymiany handlowej produktów w sektorze wina z państwami trzecimi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 i art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 63 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽²⁾ ograniczył udzielanie refundacji wywozowych do produktów w sektorze wina do ilości i wydatków uzgodnionych w porozumieniu w sprawie rolnictwa zawartym podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.
- (2) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2001 ustalił warunki, w których Komisja może podjąć szczególne środki w celu uniknięcia przekroczenia przewidzianej ilości lub dostępnego budżetu w ramach wyżej wymienionego porozumienia.
- (3) Na podstawie informacji dotyczących wniosków o pozwolenia na wywóz, będących w dyspozycji Komisji w dniu 5 lipca 2006 r., dostępna ilość w okresie do dnia 31 sierpnia 2006 r., dla stref przeznaczenia 1) Afryka, 2) Azja, 3) Europa Wschodnia i 4) Europa Zachodnia, określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr

883/2001, może zostać przekroczona, w przypadku gdy wydawanie pozwoleń na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji nie zostanie ograniczone. Należy zatem zastosować jednolity wskaźnik akceptacji wniosków złożonych od 1 do 4 lipca 2006 r. i zawiesić dla wymienionych stref do dnia 16 września 2006 r. wydawanie wnioskowanych pozwoleń na wywóz, jak również składanie nowych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji w sektorze wina, o które wnioskowano w okresie od dnia 1 do 4 lipca 2006 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 883/2001, są wydawane w ilości wynoszącej 9,19 % ilości wnioskowanej dla strefy 1) Afryka, w ilości wynoszącej 12,52 % ilości wnioskowanej dla strefy 2) Azja, w ilości wynoszącej 13,48 % ilości wnioskowanej dla strefy 3) Europa Wschodnia i w ilości wynoszącej 8,76 % ilości wnioskowanej dla strefy 4) Europa Zachodnia.

2. Dla produktów w sektorze wina określonych w ust. 1 wydawanie pozwoleń na wywóz, o które wnioskowano od dnia 5 lipca 2006 r., jak również składanie wniosków o pozwolenia na wywóz od dnia 8 lipca 2006 r., jest zawieszona dla stref przeznaczenia 1) Afryka, 2) Azja, 3) Europa Wschodnia i 4) Europa Zachodnia do dnia 16 września 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 10.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2079/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

DYREKTYWA KOMISJI 2006/41/WE**z dnia 7 lipca 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia klotianidyny i petoksamidu jako substancji czynnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG Belgia otrzymała w dniu 26 września 2001 r. od Sumitomo Chemical Takeda Agro Company Ltd. Londyn wniosek o włączenie substancji czynnej, klotianidyny, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2002/305/WE ⁽²⁾ potwierdzono kompletność przedłożonej dokumentacji, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

(2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG Niemcy otrzymały w dniu 16 października 2000 r. od firmy Stähler Agrochemie GmbH & Co. KG (obecnie Stähler International GmbH & Co. KG) (działającej w imieniu Taskforce Stähler Agrochemie GmbH & Co. KG, Tokuyama Europe GmbH i Tomen Francja S.A.) wniosek o włączenie substancji czynnej, petoksamidu, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2001/626/WE ⁽³⁾ potwierdzono kompletność przedłożonej dokumentacji, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

(3) Ocena wpływu wyżej wymienionych substancji czynnych na zdrowie ludzi oraz na środowisko została przeprowadzona dla zastosowań proponowanych przez wnioskujących zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG. Wyznaczone państwa członkowskie, pełniące rolę sprawozdawców, przedłożyły Komisji wstępne sprawozdania z oceny substancji w dniu 4 czerwca 2003 r. (klotianidyna) i w dniu 27 sierpnia 2002 r. (petoksamid).

(4) Projekty sprawozdań z oceny zostały poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt. Przeglądy zostały zakończone dnia 27 stycznia 2006 r. przyjęciem sprawozdań Komisji z przeglądu dotyczących klotianidyny i petoksamidu.

(5) Przegląd dotyczący klotianidyny i petoksamidu nie dał podstaw do żadnych wątpliwości ani obaw wymagających konsultacji z Komitetem Naukowym ds. Roślin lub z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, który przejął rolę wymienionego Komitetu.

(6) Na podstawie różnych przeprowadzonych badań okazało się, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające dane substancje czynne zasadniczo spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć klotianidynę i petoksamid do załącznika I do tej dyrektywy w celu zapewnienia wszystkim państwom członkowskim możliwości wydawania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające wspomniane substancje czynne zgodnie z przepisami powyższej dyrektywy.

(7) Bez uszczerbku dla określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących tymczasowych zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających klotianidynę lub petoksamid, w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny zastąpić istniejące tymczasowe zezwolenia zezwoleniami pełnymi, wprowadzić do nich zmiany lub wycofać je zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać dłuższy okres na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/45/WE (Dz.U. L 130 z 18.5.2006, str. 27).

⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 20.4.2002, str. 42.

⁽³⁾ Dz.U. L 217 z 11.8.2001, str. 14.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.

- (9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2007 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przedstawiają one Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 lutego 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego przyjmowanych w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie, w miarę potrzeby, odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających klotianidynę lub petoksamid jako substancje czynne do dnia 31 stycznia 2007 r. W tym terminie państwa członkowskie sprawdzają w szczególności, czy są spełnione warunki określone w załączniku I do wymienionej dyrektywy odnoszące się do klotianidyny i petoksamidu, z wyjątkiem warunków określonych w części B zapisu dotyczącego tych substancji czynnych, oraz czy posiadacz zezwolenia dysponuje dokumentacją spełniającą wymagania określone w załączniku II do wymienionej dyrektywy lub ma dostęp do takiej dokumentacji, zgodnie z warunkami art. 13.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, najpóźniej do dnia 31 lipca 2006 r., państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego do obrotu środka ochrony roślin zawierającego klotianidynę lub petoksamid jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG, według jednolitych zasad określonych w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG oraz na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i przy uwzględnieniu części B wpisu w załączniku I do wymienionej dyrektywy dotyczącego odpowiednio klotianidyny i petoksamidu. Na podstawie tej oceny państwa członkowskie ustalają, czy dany produkt spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu takich ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego klotianidynę lub petoksamid jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 31 stycznia 2008 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego klotianidynę lub petoksamid jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 31 stycznia 2008 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Obowiązuje data późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2006 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG na końcu tabeli dodaje się następujące pozycje:

Nr	Nazwa zwozajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„123	Klotianidyna Nr CAS 210880-92-5 Nr CIPAC 738	(E)-1-(2-chloro-1,3-tiazol-5-ilometylo)- 3-metylo-2-nitroguanidyna	≥ 960 g/kg	1 sierpnia 2006 r.	31 lipca 2016 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako środek owadobójczy.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego klotianidyny, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 27 stycznia 2006 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — muszą zwrócić szczególną uwagę na możliwość skażenia wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba i/lub klimat są podatne na zagrożenia, — muszą zwrócić szczególną uwagę na ryzyko dla ptaków ziarnożernych i ssaków, gdy substancja jest wykorzystywana do zaprawiania nasion. <p>Warunki stosowania muszą w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko.</p>

Nr	Nazwa zwozajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
124	Petoksamid Nr CAS 106700-29-2 Nr CIPAC 655	2-chloro-N-(2-etoksyetylo)-N-(2-metylo-1-fenylprop-1-enylo)acetamid	≥ 940 g/kg	1 sierpnia 2006 r.	31 lipca 2016 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyjącznie na stosowanie w charakterze środka chwastobójczego.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego petoksamidu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 27 stycznia 2006 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — muszą zwrócić szczególną uwagę na możliwość skażenia wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba i/lub klimat są podatne na zagrożenia, — muszą zwrócić szczególną uwagę na ochronę środowiska wodnego, w szczególności wyższych roślin wodnych. <p>Warunki stosowania muszą w miarę potrzeby uwzględniać środki ograniczające ryzyko.</p> <p>Państwa członkowskie poinformują Komisję zgodnie z art. 13 ust. 5 o specyfikacji wyprodukowanego materiału technicznego.</p>

(1) Dalsze dane dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnych zamieszczone są w sprawozdaniu z przeglądu.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 29 maja 2006 r.

w sprawie zakończenia procedury konsultacji z Islamską Republiką Mauretańską na podstawie art. 96 zmienionej umowy z Kotonu

(2006/470/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając umowę AKP–WE podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾ (zwana dalej „umową AKP–WE”), zmienioną umową podpisaną w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾, w szczególności jej art. 96,

uwzględniając porozumienie wewnętrzne dotyczące środków, jakie należy podjąć i procedur, jakie należy stosować w celu wprowadzenia w życie umowy AKP–WE ⁽³⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasadnicze elementy umowy AKP–WE, o których mowa w art. 9, zostały naruszone.
- (2) Zgodnie z art. 96 umowy AKP–WE, w dniu 30 listopada 2005 r. rozpoczęto konsultacje z krajami AKP i Islamską Republiką Mauretańską, w czasie których władze mauretańskie podjęły specjalne zobowiązania dotyczące rozwiązania problemów przedstawionych przez Unię Europejską i wprowadzenia w życie tych zobowiązań podczas 120-dniowego okresu pogłębionego dialogu.
- (3) Po upływie tego okresu wydaje się, że niektóre wyżej wspomniane zobowiązania dały początek konkretnym inicjatywom, a niektóre z nich zostały zrealizowane. Tym niemniej kilka ważnych środków odnoszących się do zasadniczych elementów umowy AKP–WE powinno jeszcze zostać wdrożonych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Konsultacje podjęte z Islamską Republiką Mauretańską zgodnie z art. 96 umowy AKP–WE są zakończone.

Artykuł 2

Na podstawie właściwych środków, o których mowa w art. 96 ust. 2 lit. c) umowy AKP–WE, przyjmuje się środki wyszczególnione w liście znajdującym się w Załączniku.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa w dniu 29 listopada 2007 r. Podlega ona regularnemu przeglądowi co najmniej co sześć miesięcy.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2006 r.

W imieniu Rady
M. BARTENSTEIN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 376.

ZAŁĄCZNIK

Szanowny Panie Premierze!

Unia Europejska (UE) przywiązuje dużą wagę do postanowień art. 9 zmienionej umowy z Kotonu. Poszanowanie praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa, na których opiera się partnerstwo AKP–UE, stanowią zasadnicze elementy tej umowy, a zatem również podstawę naszych stosunków.

W tym duchu strona europejska w swoich oświadczeniach z dnia 3 sierpnia 2005 r. dotyczących zamachu stanu w Mauretanii przypominała o fakcie potępienia przez nią wszelkich prób przejęcia władzy siłą i wezwała do poszanowania demokracji i konstytucyjnych ram prawnych.

W zastosowaniu art. 96 zmienionej umowy z Kotonu i zważywszy, że zamach stanu z dnia 3 sierpnia 2005 r. stanowi naruszenie niektórych zasadniczych elementów ujętych w tym artykule, zgodnie z umową UE wezwała Mauretanię do podjęcia konsultacji w celu dokładnego zbadania sytuacji i, w razie potrzeby, zaradzenia problemom.

Konsultacje te zostały podjęte w Brukseli dnia 30 listopada 2005 r. Przy tej okazji strona mauretańska miała sposobność przedstawić, w oparciu o memorandum z dnia 24 listopada 2005 r., rozwój sytuacji w kraju od czasu zamachu stanu w dniu 3 sierpnia, jak i program władz na okres przejściowy.

UE ze swej strony z zadowoleniem odnotowała fakt, że strona mauretańska potwierdziła pewne wcześniej już podjęte zobowiązania i mogła wskazać na pozytywne elementy w ich urzeczywistnieniu.

Podczas spotkania strona mauretańska podjęła w szczególności dwadzieścia trzy specjalne zobowiązania, wymienione w załączniku, w dziedzinach poszanowania praw człowieka, zasad demokracji, podstawowych praw i wolności oraz państwa prawa, a także właściwego zarządzania sprawami publicznymi. Strona mauretańska zobowiązała się również do przekazania stronie europejskiej do połowy stycznia 2006 r. sprawozdania z realizacji tych zobowiązań i do dostarczania w późniejszym okresie regularnych kwartalnych sprawozdań dotyczących rozwoju sytuacji.

Na podstawie sprawozdań przedstawionych w połowie stycznia i w połowie kwietnia strona europejska stwierdziła, że czynione są stałe postępy. Obok postępów odnotowanych w czasie otwarcia konsultacji zauważono również inne zmiany, zwłaszcza w odniesieniu do następujących kwestii:

- określenia zasad sporządzania spisu administracyjnego w związku z wyborami w celu stworzenia wiarygodnej i przejrzystej listy wyborczej, oraz rozpoczęcia operacji sporządzania spisu,
- przyjęcia przez Radę Ministrów tekstu projektu ustawy dotyczącej zmian konstytucyjnych, które zostaną poddane referendum w dniu 25 czerwca 2006 r.,
- mianowania nowych waliów (zarządców prowincji) i hakemów (prefektów) oraz rozesłania do nowych władz regionalnych i lokalnych, zaraz po objęciu przez nie funkcji, okólnika dotyczącego neutralności administracji centralnej i terytorialnej,
- przyjęcia w dniu 26 lutego 2006 r. zarządzenia zmieniającego kodeks gmin i wprowadzającego zasadę niezależnych kandydatur,
- rozpoczęcia konsultacji z partiami politycznymi w sprawie przepisów, które należy przyjąć w sprawie przeglądu ordynacji wyborczej, w tym dostępu kobiet do mandatów wyborczych i przyjęcia pojedynczej karty do głosowania,
- opracowania programu uświadamiania i edukacji obywatelskiej i rozpoczęcia odpowiedniej kampanii w obecności władz administracyjnych, Niezależnej Krajowej Komisji Wyborczej, partii politycznych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i prasy,
- powołania grupy roboczej przy Ministrze Sprawiedliwości w celu zbadania zgodności z konstytucją tekstów dotyczących praw i wolności demokratycznych i przedłożenia niezbędnych wniosków,

- ustanowienia dekretem i utworzenia Krajowej Komisji Konsultacyjnej w celu przeprowadzenia reformy sektora prasy i audiowizualnego, która złożyła premierowi swoje sprawozdanie wstępne,
- przekazania rządowi projektu zarządzenia dotyczącego utworzenia Krajowej Komisji Praw Człowieka,
- wystosowania przez Ministerstwo Sprawiedliwości i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólników do wszystkich organów ścigania i organów administracji terytorialnej wzywających je do badania, ujawniania i przekazywania organom sprawiedliwości, w trybie natychmiastowym, wszelkich przypadków, które mogą wiązać się z bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem osób, a także zorganizowania dnia refleksji w celu określenia środków pozwalających na wyeliminowanie wszystkich następstw niewolnictwa,
- przyjęcia przez Radę Ministrów projektu zarządzenia w sprawie zezwolenia na przystąpienie do Konwencji ONZ przeciwko korupcji i w sprawie zezwolenia na ratyfikację Afrykańskiej Konwencji o Walce z Korupcją,
- utworzenia Komitetu Krajowego ds. EITI (Extractive Industries Transparency Initiative), a także zatwierdzenia zarządzenia powołującego Krajowy fundusz dochodów z handlu ropą naftową i określającego warunki zarządzania tymi dochodami.

Nie ma wątpliwości, że wymienione inicjatywy władz tymczasowych przyczynią się do wzmocnienia poszanowania zasad demokracji, podstawowych praw i wolności oraz państwa prawa, a także właściwego zarządzania sprawami publicznymi w Pana kraju. Tym niemniej większość zobowiązań podjętych w czasie otwarcia konsultacji zostanie urzeczywistniona w dłuższym okresie, dlatego konieczne jest stałe monitorowanie ich wdrażania.

W tym kontekście UE szczególnie oczekuje, że wdrażanie konkretnych środków w będzie kontynuowane, zwłaszcza w następujących dziedzinach:

- przygotowania i przeprowadzenia wolnych i przejrzystych wyborów na podstawie wiarygodnych i kompletnych list wyborczych i w oparciu o uzgodniony z partiami politycznymi sprawiedliwy system głosowania i reprezentatywne okręgi wyborcze,
- poszanowania pluralizmu w sektorze audiowizualnym, w szczególności utworzenia wolnych radiostacji na obszarach wiejskich i zmiany prawa prasowego,
- propagowania praw człowieka, w szczególności kontynuacji procesu tworzenia Krajowej Niezależnej Komisji ds. Praw Człowieka, powrotu uchodźców i przywrócenia im praw,
- stosowania ustawodawstwa zakazującego niewolnictwa i należytego rozwiązywania wszystkich związanych z nim problemów,
- reformy systemu sprawiedliwości,
- stałej poprawy sposobu zarządzania, w tym opublikowania zaktualizowanych danych statystycznych dotyczących gospodarki i budżetu,
- skutecznego wdrożenia inicjatywy EITI w sektorze górnictwa i wydobywania węglowodorów i stosowania jednakowych zasad właściwego zarządzania w innych sektorach związanych z zarządzaniem zasobami naturalnymi, w szczególności w rybołówstwie.

W duchu partnerstwa będącego podstawą umowy z Kotonu UE oświadczyła, że jest gotowa udzielić wsparcia w realizacji zobowiązań strony mauretańskiej. W następstwie konsultacji, uznając zobowiązania zrealizowane na tym etapie i biorąc pod uwagę działania, jakie należy jeszcze podjąć, postanowiła podjąć następujące odpowiednie środki na podstawie art. 96 ust. 2 lit. c) zmienionej umowy z Kotonu:

- działania związane ze współpracą w ramach 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) i poprzednich EFR będą kontynuowane, o ile przestrzegane będą szczególne warunki obecnie wykonywanych umów finansowych,
- przygotowywanie i wdrażanie projektów wsparcia intytucjonalnego w ramach wspierania procesu transformacji, o którego rozpoczęciu postanowiono podczas otwarcia konsultacji, będzie kontynuowane,
- przygotowywanie i wdrażanie działań przewidzianych w 9. EFR i w poprzednich EFR w innych dziedzinach współpracy wspólnotowej będzie również kontynuowane,
- opracowywanie programów w ramach 10. EFR zostanie rozpoczęte zgodnie z harmonogramami przyjętymi przez odpowiednie służby Komisji Europejskiej. Zamknięcie poszczególnych etapów procesu programowania będzie uzależnione od realizacji, w odpowiednich warunkach i w terminach ustalonych przez władze tymczasowe, planowanego referendum konstytucyjnego i planowanych wyborów,

— podpisanie krajowego dokumentu strategicznego związanego z 10. EFR dla Mauretanii nie będzie miało miejsca przed potwierdzeniem rzeczywistego przywrócenia w kraju porządku konstytucyjnego w wyniku wolnych i przejrzystych wyborów parlamentarnych i prezydenckich i ustanowienia nowych demokratycznie wybranych organów.

Prezydencja UE wspólnie z Komisją Europejską zamierza przeprowadzać okresowe przeglądy, przy czym pierwszy z nich zostanie przeprowadzony w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy.

UE będzie nadal dokładnie obserwować sytuację w Mauretanii. Pana Rząd jest zaproszony do zaangażowania się w pogłębiony dialog polityczny w ramach art. 8 umowy z Kotonu w trakcie 18-miesięcznego okresu monitorowania w celu przywrócenia demokracji i państwa prawa, w szczególności poprzez przeprowadzenie wolnych i przejrzystych wyborów lokalnych, parlamentarnych, senackich i prezydenckich oraz wzmocnienie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności.

W przypadku przyspieszenia procesu wdrażania zobowiązań podjętych przez władze mauretańskie lub, przeciwnie, w przypadku przerwania tego procesu UE zastrzega sobie prawo do zmodyfikowania odpowiednich środków.

Z wyrazami szacunku,

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Komisji

W imieniu Rady

DECYZJA RADY

z dnia 27 czerwca 2006 r.

w sprawie dostosowania diet służbowych określonych w decyzji 2003/479/WE dotyczącej zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i krajowego personelu wojskowego oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady

(2006/471/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2003/479/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 15 ust. 7 decyzji 2003/479/WE przewiduje, że dzienne diety i dodatki miesięczne przyznawane ekspertom krajowym i krajowemu personelowi wojskowemu oddelegowanym do Sekretariatu Generalnego Rady są dostosowywane raz w roku, bez skutku retroaktywnego, w celu uwzględnienia zmian w wynagrodzeniu podstawowym urzędników Wspólnoty w Brukseli i Luksemburgu.

(2) Ostatnie dostosowanie zostało przewidziane w decyzji 2005/442/WE i stało się skuteczne w dniu 1 czerwca 2005 r.

(3) W rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2104/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. zmieniającym od dnia 1 lipca 2005 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur⁽²⁾, Rada przewidziała korektę wynagrodzeń i emerytur urzędników Wspólnoty o 2,2 %,

1. W art. 15 ust. 1 decyzji 2003/479/WE kwoty 28,16 EUR oraz 112,61 EUR zastępuje się odpowiednio kwotami 28,78 EUR i 115,09 EUR.

2. Tabelę w art. 15 ust. 2 zastępuje się tabelą:

„Odległość między miejscem zamieszkania i miejscem oddelegowania (km)”	Kwota w EUR
0–150	0
> 150	73,98
> 300	131,52
> 500	213,73
> 800	345,26
> 1 300	542,55
> 2 000	649,43”

3. W art. 15 ust. 4 kwotę 28,16 EUR zastępuje się kwotą 28,78 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym została przyjęta.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady
J. PRÖLL
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 28.6.2003, str. 72. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/442/WE (Dz.U. L 153 z 16.6.2005, str. 32).

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 7.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 lipca 2006 r.

ustalająca na 2006 r. definitywny rozdział między państwa członkowskie zasobów ze Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego na finansowanie działań określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2182/2002

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3030)

(Jedynie teksty w językach niemieckim, hiszpańskim, francuskim, greckim, włoskim, niderlandzkim i portugalskim są autentyczne)

(2006/472/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuły 13 i 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2182/2002 z dnia 6 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w odniesieniu do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego ⁽²⁾ przewidują działania wspierające przejście na inny rodzaj produkcji. Działania te są finansowane przez Wspólnotowy Fundusz Tytoniowy utworzony na mocy art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92.
- (2) Łączne środki dostępne dla Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego na rok 2006, lekko różniące się od środków wskazanych wcześniej, wynoszą 29,2 milionów EUR, z czego 50 % powinno być przeznaczone na poszczególne działania pomagające producentom tytoniu w przejściu na inne uprawy lub inne działalności gospodarcze tworzące nowe miejsca pracy, jak również na badania w tej dziedzinie.
- (3) Dłatego, zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2182/2002, do dnia 30 czerwca 2006 r. należy

rozdzielić między zainteresowanymi państwami członkowskimi kwotę dostępną na 2006 r. na podstawie przewidywanych planów finansowania działań, we wnioskach o pomoc, składanych przez państwa członkowskie.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Tytoniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ostateczny rozdział na 2006 r. między państwa członkowskie zasobów ze Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego na finansowanie działań określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2182/2002 jest przedstawiony w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Austriackiej i Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1679/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 7.12.2002, str. 16. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1881/2005 (Dz.U. L 301 z 18.11.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

Ostateczny rozdział między państwa członkowskie zasobów ze Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego na rok 2006 na finansowanie działań określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2182/2006

(w EUR)

	Ostateczny rozdział
Podstawa	100 % na podstawie krajowego progu gwarancji
Państwo członkowskie	Wartość
Belgia	62 350
Niemcy	499 597
Grecja	5 255 417
Hiszpania	1 853 806
Francja	1 127 090
Włochy	5 542 586
Austria	0
Portugalia	259 154
Łącznie	14 600 000

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 lipca 2006 r.

uznająca niektóre państwa trzecie i niektóre obszary państw trzecich za wolne od *Xanthomonas campestris* (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych), *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes i *Guignardia citricarpa* Kiely (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych)

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3024)

(2006/473/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej pkt 16.2, 16.3 i 16.4 sekcji I części A załącznika IV,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zezwolenia na wprowadzenie owoców *Citrus L.*, *Fortunella Swingle*, *Poncirus Raf.* i ich hybryd z państw trzecich do Wspólnoty oraz ich przemieszczanie we Wspólnocie na mocy dyrektywy 2000/29/WE, decyzja Komisji 98/83/WE z dnia 8 stycznia 1998 r. uznająca niektóre państwa trzecie i niektóre obszary państw trzecich za wolne od *Xanthomonas campestris* (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych), *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes i *Guignardia citricarpa* Kiely (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych) ⁽²⁾, uznała niektóre państwa trzecie i niektóre obszary państw trzecich za wolne od tych szkodliwych organizmów.
- (2) Decyzja 98/83/WE została kilkakrotnie zmieniona od momentu jej przyjęcia. Dla zachowania przejrzystości i racjonalności decyzja 98/83/WE powinna zatem zostać uchylona i zastąpiona.
- (3) Nowa Zelandia przedstawiła oficjalną informację wykazując, że jej terytorium jest wolne od *Xanthomonas campestris* i *Guignardia citricarpa*. Nową Zelandię należy zatem uznać za wolną od tych szkodliwych organizmów.
- (4) Republika Południowej Afryki przedstawiła oficjalną informację wykazując, że jej okręgi Hartswater i Warrenton w regionie Przylądka Północnego są wolne od *Guignardia citricarpa*. Wyżej wymienione okręgi Republiki Południowej Afryki należy zatem uznać za wolne od tych szkodliwych organizmów.

- (5) Australia przedstawiła informację świadczącą o tym, że obszar Queensland nie jest już wolny od *Xanthomonas campestris*. Dlatego, nie należy dłużej uznawać obszaru Queensland za wolny od tych organizmów szkodliwych.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Dla celów pkt 16.2 sekcji I części A załącznika IV następujące państwa trzecie są uznane za wolne od wszystkich szczepów *Xanthomonas campestris* patogenetycznych dla owoców cytrusowych:

- a) wszystkie uprawiające owoce cytrusowe państwa trzecie Europy, Algieria, Egipt, Israel, Libia, Maroko, Tunezja i Turcja;
- b) Afryka: Republika Południowej Afryki, Gambia, Ghana, Gwinea, Kenia, Sudan, Suazi i Zimbabwe;
- c) Ameryka Środkowa i Południowa i Wyspy Karaibskie: Bahamy, Belize, Chile, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Ekwador, Honduras, Jamajka, Meksyk, Nikaragua, Peru, Republika Dominikańska, Saint Lucia, Salwador, Surinam i Wenezuela;
- d) Oceania: Nowa Zelandia.

2. Dla celów pkt 16.2 sekcji I części A załącznika IV następujące obszary są uznane za wolne od wszystkich szczepów *Xanthomonas campestris* patogenetycznych dla owoców cytrusowych:

- a) Australia: Nowa Południowa Walia, Australia Południowa i Wiktoria;

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.1998, str. 41. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2003/129/WE (Dz.U. L 51 z 26.2.2003, str. 21).

- b) Brazylia, z wyjątkiem stanów Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo, Minas Gerais i Mato Grosso do Sul;
- c) Stany Zjednoczone: Arizona, Kalifornia, Guam, Hawaje, Luizjana, Mariany Północne, Puerto Rico, Samoa Amerykańskie, Teksas i Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych;
- d) Urugwaj, z wyjątkiem departamentów Salto, Rivera i Paysandu (na północ od rzeki Chapicuy).

Artykuł 2

Dla celów pkt 16.3 sekcji I części A załącznika IV następujące państwa trzecie są uznane za wolne od *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes:

- a) wszystkie uprawiające owoce cytrusowe państwa trzecie w Ameryce Północnej, Środkowej i Południowej, na Wyspach Karaibskich, w Azji (z wyjątkiem Jemenu), Europie i Oceanii;
- b) wszystkie uprawiające owoce cytrusowe państwa trzecie w Afryce, z wyjątkiem Angoli, Kamerunu, Republiki Środkowej Afryki, Demokratycznej Republiki Konga, Gabonu, Gwinei, Kenii, Mozambiku, Nigerii, Ugandy, Zambii i Zimbabwe.

Artykuł 3

1. Dla celów pkt 16.4 sekcji I części A załącznika IV następujące państwa trzecie są uznane za wolne od wszystkich szczepów *Guignardia citricarpa* Kiely patogenetycznych dla owoców cytrusowych:

- a) wszystkie uprawiające owoce cytrusowe państwa trzecie w Ameryce Północnej, Środkowej i Południowej (z wyjątkiem Argentyny i Brazylii), na Wyspach Karaibskich i w Europie;
- b) wszystkie uprawiające owoce cytrusowe państwa trzecie w Azji, z wyjątkiem Bhutanu, Chin, Indonezji, Filipin i Tajwanu;

- c) wszystkie uprawiające owoce cytrusowe państwa trzecie w Afryce, z wyjątkiem Republiki Południowej Afryki, Kenii, Mozambiku, Suazi, Zambii i Zimbabwe;
- d) wszystkie uprawiające owoce cytrusowe państwa trzecie w Oceanii, z wyjątkiem Australii i Vanuatu.

2. Dla celów pkt 16.4 sekcji I części A załącznika IV następujące obszary są uznane za wolne od wszystkich szczepów *Guignardia citricarpa* Kiely patogenetycznych dla owoców cytrusowych:

- a) Republika Południowej Afryki: Przylądek Zachodni; Przylądek Północny: okręgi Hartswater i Warrenton;
- b) Australia: Australia Południowa, Australia Zachodnia i Terytorium Północne;
- c) Chiny: wszystkie obszary z wyjątkiem prowincji Sichuan, Yunnan, Guangdong, Fujian i Zhejiang;
- d) Brazylia: wszystkie obszary z wyjątkiem stanów Rio de Janeiro, São Paulo oraz Rio Grande do Sul.

Artykuł 4

Decyzja 98/83/WE traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 lipca 2006 r.

dotycząca środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się wysoce zjadliwej grypy ptaków wywołanej wirusem grypy A podtyp H5N1 u ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach w państwach członkowskich oraz uchylająca decyzję 2005/744/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3054)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/474/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 56 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 63 ust. 3 i art. 66 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i ptaków, powodującą śmiertelność i zaburzenia, które w krótkim czasie mogą osiągnąć rozmiary epidemii i spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz znacznie obniżyć opłacalność hodowli drobiu.
- (2) Na mocy decyzji Komisji 2005/744/WE z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającej wymogi mające na celu zapobieganie wysoce zjadliwej grypie ptaków wywołanej wirusem grypy A podtyp H5N1 u ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych w państwach członkowskich ⁽³⁾, w związku z ryzykiem powodowanym przez wysoce zjadliwą grypę ptaków wywołaną wirusem grypy A podtyp H5N1, przyjęto określone wymagania związane z bezpieczeństwem biologicznym i szczepieniami ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych. Na mocy wspomnianej decyzji państwa członkowskie przedstawiają Komisji swoje plany szczepienia ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych.
- (3) Dyrektywa 2005/94/WE określa zasady wprowadzania szczepień ochronnych przeciwko grypie ptaków, między innymi ptaków żyjących w niewoli, takich jak ptakizymane w ogrodach zoologicznych oraz ustanawia szczegółowe zasady szczepień, które ma przyjąć Komisja. Na mocy wspomnianej decyzji państwa członkowskie przedstawiają Komisji do przyjęcia swoje plany szczepień ochronnych drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli.
- (4) Dyrektywa Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotycząca trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych ⁽⁴⁾ definiuje ogrody zoologiczne objęte wspomnianą dyrektywą. Należy uwzględnić przedmiotową definicję ogrodów zoologicznych do celów niniejszej decyzji.
- (5) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A(I) do dyrektywy 90/425/EWG ⁽⁵⁾ określa zasady dotyczące zwierząt podlegających wymianie handlowej pomiędzy zatwierdzonymi jednostkami, instytutami lub ośrodkami.
- (6) Ze względu na fakt życia w niewoli ptaki trzymane w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach nie mają naturalnego kontaktu z drobiem lub innymi ptakami żyjącymi w niewoli i dlatego też nie stanowią żadnego zagrożenia zarażenia drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli oraz biorąc pod uwagę wartość ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych, szczepienia ochronne tego rodzaju ptaków mogą stanowić dodatkowy właściwy środek ochronny. Dlatego też właściwe jest określenie na poziomie Wspólnoty szczegółowych zasad dotyczących szczepień ochronnych ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach, zgodnie z którymi postępowałyby państwa członkowskie, jeżeli uznają za właściwe przeprowadzenie szczepień tego rodzaju ptaków.
- (7) Należy również ustanowić na poziomie Wspólnoty środki bezpieczeństwa biologicznego mające na celu zapobieganie wysoce zjadliwej grypie ptaków wywołanej wirusem grypy A podtyp H5N1 u podejrzanych ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych w państwach członkowskich w celu ochrony dzikiej fauny i zachowania różnorodności biologicznej.
- (8) Właściwym jest przyjęcie planów szczepień przedstawionych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją 2005/744/WE oraz z dyrektywą 2005/94/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 279 z 22.10.2005, str. 75.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 9.4.1999, str. 24.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 52. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/68/WE (Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 128).

- (9) Dla zachowania jasności przepisów prawodawstwa wspólnotowego, należy uchylić decyzję 2005/744/WE i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza decyzja określa szczegółowe zasady:

- a) mające zastosowanie w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się grypy ptaków wywołanej wysoce zjadliwym wirusem grypy A podtyp H5N1 (zwanym dalej „HPAI H5N1”) z ptaków dziko żyjących na ptaki trzymane w ogrodach zoologicznych, zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach;
- b) szczepienia ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach.

2. Na mocy niniejszej decyzji przyjmuje się określone plany szczepień ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach, przekazane Komisji zgodnie z art. 5 ust. 1 decyzji 2005/744/WE oraz plany szczepień ochronnych zgodnie z art. 56 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się definicje określone w dyrektywie 2005/94/WE.

Ponadto stosuje się definicje ogrodów zoologicznych zawarte w art. 2 dyrektywy 1999/22/WE oraz definicje zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodków zawarte w art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 92/65/EWG.

Artykuł 3

Państwa członkowskie podejmują właściwe i konkretne środki w celu zmniejszenia ryzyka przeniesienia HPAI H5N1 z ptaków dziko żyjących na ptaki trzymane w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach, z uwzględnieniem kryteriów i czynników ryzyka określonych w załączniku I.

W zależności od określonej sytuacji epidemiologicznej przepisy te powinny być w szczególności skierowane na zapobieganie bezpośredniemu i pośredniemu kontaktowi ptaków dziko żyjących, w szczególności ptactwa wodnego z ptakami trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach.

Artykuł 4

Plany szczepień ochronnych przeciwko HPAI H5N1 przekazane zgodnie z art. 56 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE obejmują, na podstawie oceny ryzyka, ptaki trzymane w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach.

Plany szczepień ochronnych przeciwko HPAI H5N1 przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 56 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE obejmujące ptaki trzymane w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach spełniają następujące wymogi:

- a) sporządzone są zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku II do niniejszej decyzji; oraz
- b) oprócz informacji, o których mowa w art. 56 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE zawierają dokładny adres oraz lokalizację określonych ogrodów zoologicznych oraz zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodkach gdzie mają zostać przeprowadzone szczepienia ochronne.

Artykuł 5

1. Niniejszym zostają przyjęte plany szczepień ochronnych przedstawione przez państwa członkowskie zgodnie z art. 56 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE oraz wymienione w załączniku III do niniejszej decyzji.

2. Plany szczepień ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach i ośrodkach przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją 2005/744/WE oraz wymienione w załączniku III do niniejszej decyzji uważa się za przyjęte w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Komisja publikuje plany szczepień ochronnych ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach i ośrodkach wymienione w załączniku III.

Artykuł 6

Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Artykuł 7

Uchyła się decyzję 2005/744/WE.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kryteria i czynniki ryzyka, które należy uwzględnić w przypadku stosowania środków określonych w art. 3 w poszczególnych ogrodach zoologicznych, instytutach i ośrodkach

- 1) Lokalizacja ogrodu zoologicznego lub zatwierdzonej jednostki, instytutu i ośrodka wzdłuż ścieżki migracji ptaków, zwłaszcza przylatujących z obszarów Afryki, Środkowej i Wschodniej Azji, Morza Kaspijskiego i Morza Czarnego;
  - 2) Odległość ogrodu zoologicznego, zatwierdzonej jednostki, instytutu i ośrodka od mokradeł, stawów, bagien, jezior lub rzek, w których mogą skupiać się migrujące ptaki wodne;
  - 3) Lokalizacja ogrodu zoologicznego, zatwierdzonych jednostek, instytutów lub ośrodków na terenach dużego skupienia ptaków migrujących, szczególnie ptaków wodnych.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące stosowania szczepień ochronnych

1.	Zakres szczepień, które mają być przeprowadzone	Zaszczepione zostaną jedynie ptaki w ogrodach zoologicznych, zatwierdzonych jednostkach, instytutach lub ośrodkach.
2.	Gatunki ptaków, które mają zostać zaszczepione	Należy ustanowić i przechowywać przez co najmniej 10 lat od daty szczepienia wykaz ptaków, które mają zostać zaszczepione, zawierający indywidualne oznaczenia ptaków.
3.	Okres kampanii szczepień	Wszystkie ptaki, które mają zostać zaszczepione w ogrodach zoologicznych należy zaszczepić jak najszybciej. W każdym razie każdą kampanię szczepień w danym ogrodzie zoologicznym należy zakończyć jak najszybciej w ciągu jednego tygodnia.
4.	Wyraźnie określony okres karencji w odniesieniu do szczepionych ptaków i produktów pochodzących od tych ptaków	Przeniesienia ptaków zaszczepionych w obrębie tego samego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego pomiędzy zatwierdzonymi jednostkami, instytutami lub ośrodkami określone w dyrektywie 92/65/EWG dopuszcza się, pod warunkiem, że takie ptaki pochodzą z ogrodu zoologicznego lub z zatwierdzonych jednostek, instytutów lub ośrodków mających siedzibę w regionach, w których nie obowiązują żadne restrykcje dotyczące zdrowia zwierząt w związku z HPAI. Do zaświadczenia zdrowotnego określonego w załączniku E, część 3 do dyrektywy 92/65/EWG dodaje się następujący ustęp: <p>„ptaki zgodne z decyzją 2006/474/WE zaszczepione przeciwko grypie ptaków w dniu ... .. . Szczepionka ... .. .”</p> <p>Gdy zostaną spełnione powyższe warunki, szczepione ptaki mogą być przedmiotem handlu lub mogą być przemieszczane, pod oficjalnym nadzorem, pomiędzy ogrodami zoologicznymi jednego państwa członkowskiego lub, po wydaniu specjalnego zezwolenia, innego państwa członkowskiego.</p> <p>Właściwe organy państwa pochodzenia powiadamiają właściwe organy państwa docelowego o wszelkich przemieszczeniach zaszczepionych ptaków pomiędzy państwami członkowskimi przy pomocy TRACES.</p> <p>Produkty pochodzące od tych ptaków nie powinny wchodzić do łańcucha żywnościowego.</p>
5.	Specjalna identyfikacja i rejestracja ptaków podlegających szczepieniu	Należy zapewnić indywidualną identyfikację szczepionych ptaków oraz należy umieścić wyraźne informacje w przechowywanych danych identyfikacyjnych tych ptaków. W miarę możliwości, w chwili szczepienia należy umieścić nieusuwalne oznaczenie, że ptak jest szczepiony.
6.	Przeprowadzenie kampanii szczepień	Szczepienia należy przeprowadzać pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii właściwych organów. Należy podjąć niezbędne środki w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się wirusa. Ewentualne pozostałe ilości szczepionki należy zwrócić do punktu dystrybucji szczepionek wraz z dokumentem na piśmie określającym liczbę zaszczepionych ptaków oraz liczbę wykorzystanych dawek. <p>W miarę możliwości, należy pobrać próbki krwi przed szczepieniem i co najmniej 30 dni po przeprowadzeniu szczepienia w celu badań serologicznych na ptasią grypę. Wyniki testów należy przechowywać przez co najmniej 10 lat.</p>
7.	Szczepionka, która ma zostać wykorzystana	Szczepionka inaktywowana, która ma zostać wykorzystana musi być odpowiednio opracowana i być skuteczna na typ wirusa będący w obiegu. Należy ją stosować zgodnie ze wskazaniami producenta i/lub organów weterynaryjnych.
8.	Poinformowanie Komisji o wykonaniu niniejszego planu	Szczegółowe sprawozdanie dotyczące wykonania planu i zawierające wyniki przeprowadzonych testów jest przedstawiane Komisji i państwom członkowskim w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz przyjętych planów szczepień ochronnych dotyczących ptaków trzymanyh w ogrodach zoologicznych oraz w zatwierdzonych jednostkach, instytutach i ośrodkach w państwach członkowskich

Kod	Państwo członkowskie	Data przekazania planu
AT	Austria	21 kwietnia 2006 r.
BE	Belgia	10 lutego 2006 r.
CZ	Republika Czeska	21 marca 2006 r.
DE	Niemcy	31 marca 2006 r.
DK	Dania	20 lutego 2006 r.
EE	Estonia	6 marca 2006 r.
ES	Hiszpania	27 lutego 2006 r.
FR	Francja	20 lutego 2006 r.
HU	Węgry	1 marca 2006 r.
IE	Irlandia	6 marca 2006 r.
IT	Włochy	6 marca 2006 r.
LT	Litwa	6 marca 2006 r.
LV	Łotwa	28 lutego 2006 r.
NL	Niderlandy	16 listopada 2005 r.
PT	Portugalia	29 listopada 2005 r.
SE	Szwecja	28 lutego 2006 r.
UK	Zjednoczone Królestwo	4 kwietnia 2006 r.

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2006/475/WPZiB

z dnia 12 czerwca 2006 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Gabońską dotyczącej statusu sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej w Republice Gabońskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenie Prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 kwietnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 1671 (2006) zezwalającą na tymczasowe rozmieszczenie sił zbrojnych Unii Europejskiej (EUFOR DR Kongo) w celu wsparcia MONUC w okresie wyborów w Demokratycznej Republice Konga. Następnie Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zwróciła się do wszystkich państw członkowskich ONZ, a zwłaszcza do tych, które sąsiadują z Demokratyczną Republiką Konga, o zapewnienie koniecznego wsparcia, aby ułatwić szybkie rozmieszczenie sił EUFOR DR Kongo, a w szczególności aby do Demokratycznej Republiki Konga zapewnić sprawny i odbywający się bez przeszkód transport personelu, wyposażenia, aprowizacji, rezerw i innych dóbr, w tym pojazdów i części zamiennych, przeznaczonych do wyłącznego i oficjalnego użytku sił zbrojnych.
- (2) W dniu 27 kwietnia 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/319/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej wspierającej Misję Obserwacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) podczas wyborów ⁽¹⁾ (operacja EUFOR DR Kongo).
- (3) W odpowiedzi na wniosek Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP), wystosowany w dniu 27 kwietnia 2006 r., rząd Republiki Gabońskiej w piśmie z dnia 18 maja 2006 r. wyraził zgodę na stacjonowanie sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej na terytorium Republiki Gabońskiej do celów przeprowadzenia operacji.

- (4) Po otrzymaniu upoważnienia Rady w dniu 23 maja 2005 r., zgodnie z art. 24 Traktatu o Unii Europejskiej, Prezydencja wraz z SG/WP wynegocjowała Umowę między Unią Europejską a Republiką Gabońską dotyczącą statusu sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej w Republice Gabońskiej.

- (5) Umowę tę należy zatwierdzić,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Umowę między Unią Europejską a Republiką Gabońską dotyczącą statusu sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej w Republice Gabońskiej.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do podpisania umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna w dniu jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady

J. PRÖLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 29.4.2006, str. 98.

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Gabońską w sprawie statusu sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej w Republice Gabońskiej

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „UE”,

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA GABOŃSKA, zwana dalej „Państwem Przyjmującym”,

z drugiej strony,

razem zwane dalej „Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE:

- rezolucję 1671 (2006) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 25 kwietnia 2006 r.,
- wspólne działanie Rady 2006/319/WPZiB z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej wspierającej Misję Obserwacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) podczas wyborów ⁽¹⁾ (operacja EUFOR DR Kongo),
- fakt, że umowa ta nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki Stron wynikające z umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Zakres zastosowania i definicje**

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do sił zbrojnych działających pod auspicjami Unii Europejskiej oraz do zatrudnianego przez nie personelu.
2. Niniejsza umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium Państwa Przyjmującego.
3. Do celów niniejszej umowy:
  - a) termin „siły zbrojne działające pod auspicjami Unii Europejskiej (EUFOR)” oznacza dowództwo UE oraz narodowe kontyngenty wojskowe biorące udział w operacji, ich wyposażenie oraz środki transportu;
  - b) termin „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej w ramach mandatu wynikającego z rezolucji 1671 (2006) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 25 kwietnia 2006 r.;
  - c) termin „dowódca sił zbrojnych UE” oznacza dowódcę w teatrze działań lub w Państwie Przyjmującym;
  - d) termin „dowództwo UE” oznacza dowództwo oraz jego elementy zabezpieczenia w kwaterach, podlegające

dowódcom wojskowym UE sprawującym dowództwo lub kontrolę nad operacją;

- e) termin „kontyngenty narodowe” oznacza jednostki i elementy zabezpieczenia należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;
- f) termin „personel EUFOR” oznacza personel cywilny i wojskowy przydzielony EUFOR, jak również personel rozlokowany w celu przygotowania operacji oraz personel pełniący misję z ramienia Państwa Wysyłającego lub instytucji UE w ramach operacji, i – o ile niniejsza umowa nie stwierdza inaczej – znajdujący się na terytorium Państwa Przyjmującego, za wyjątkiem personelu lokalnego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;
- g) termin „personel lokalny” oznacza osoby zatrudnione będące obywatelami lub stałymi mieszkańcami Państwa Przyjmującego;
- h) termin „obiekty” oznacza wszelkie pomieszczenia, mieszkania oraz tereny niezbędne EUFOR i personelowi EUFOR;
- i) termin „Państwo Wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUFOR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 29.4.2006, str. 98.

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. EUFOR i personel EUFOR przestrzegają praw i przepisów Państwa Przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań i działalności niezgodnych z celami operacji.
2. EUFOR regularnie informuje rząd Państwa Przyjmującego o liczbie personelu EUFOR przebywającego na terytorium Państwa Przyjmującego.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Personel EUFOR musi zawsze mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.
2. Pojazdy, statki powietrzne, okręty i inne środki transportu EUFOR posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne lub tablice rejestracyjne sił zbrojnych EUFOR, o których poinformowane są odpowiednie organy Państwa Przyjmującego.
3. EUFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole oficjalne na swych obiektach, pojazdach i innych środkach transportu. Mundury personelu EUFOR oznakowane są widocznym emblematem EUFOR. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na obiektach sił EUFOR, na ich pojazdach i innych środkach transportu oraz mundurach, zgodnie z decyzją dowódcy sił zbrojnych UE.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium Państwa Przyjmującego

1. Członkowie personelu EUFOR mają wstęp na terytorium Państwa Przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu dokumentów określonych w artykule 3 ustęp 1 lub, w przypadku pierwszego wjazdu, indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wjazdu wydanego przez EUFOR. Następnie zaś nie podlegają oni przepisom paszportowym ani wizowym, kontroli imigracyjnej ani celnej podczas wjazdu, wjazdu lub pobytu na terytorium Państwa Przyjmującego.
2. Personel EUFOR nie podlega przepisom Państwa Przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa on praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium Państwa Przyjmującego.
3. Podczas wjazdu, przejazdu lub wjazdu z terytorium Państwa Przyjmującego majątek i środki transportu EUFOR nie podlegają obowiązkowi przedłożenia spisu inwentarza bądź innych dokumentów celnych, ani też rewizji.

4. Personel EUFOR może kierować pojazdami silnikowymi, okrętami i statkami powietrznymi na terytorium Państwa Przyjmującego pod warunkiem posiadania – odpowiednio – ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy, uprawnień kapitańskich lub licencji pilota.

5. Do celów operacji Państwo Przyjmujące przyznaje EUFOR i personelowi EUFOR swobodę poruszania się i podróżowania w obrębie terytorium Państwa Przyjmującego, w tym także jego morza terytorialnego i przestrzeni powietrznej. Swoboda poruszania się w obrębie morza terytorialnego Państwa Przyjmującego obejmuje postój i kotwiczenie niezależnie od okoliczności.

6. Do celów przeprowadzenia operacji, EUFOR może prowadzić w obrębie terytorium Państwa Przyjmującego, włączając jego morze terytorialne oraz przestrzeń powietrzną, dowolne ćwiczenia i treningi z użyciem broni, a także startem, lądowaniem lub przyjęciem na pokład jakiegokolwiek statku powietrznego lub urządzenia wojskowego.

7. Do celów przeprowadzenia operacji okręty podwodne EUFOR nie mają obowiązku poruszać się po powierzchni wód ani uwidaczniać swej flagi na morzu terytorialnym Państwa Przyjmującego.

8. Do celów przeprowadzenia operacji EUFOR może korzystać z dróg publicznych, mostów, promów, lotnisk i portów bez uiszczania ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i tym podobnych należności. Siły EUFOR nie są zwolnione z rozsądnych opłat za usługi zamówione i wykonane.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUFOR przez Państwo Przyjmujące

1. Obiekty EUFOR są nietykalne. Funkcjonariusze Państwa Przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody dowódcy sił zbrojnych UE.
2. Obiekty sił EUFOR, ich wyposażenie i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz ich środki transportu nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.
3. Siły EUFOR, ich mienie i majątek objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.
4. Archiwa i dokumenty EUFOR są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.
5. Korespondencja służbowa EUFOR jest nietykalna. Korespondencja służbowa EUFOR oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.

6. W odniesieniu do zakupywanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych przez EUFOR do celów operacji, siły EUFOR zwolnione są z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych, podatków i należności o podobnym charakterze. Siły EUFOR nie są zwolnione z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.

7. Państwo Przyjmujące zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych dla operacji i zwalnia je z wszelkich ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i opłat o podobnym charakterze innych niż opłaty za przechowywanie, przewóz i inne świadczone usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUFOR przez Państwo Przyjmujące

1. Personel EUFOR nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie.

2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUFOR są nietykalne, z wyjątkiem przypadku przedsięwzięcia środków egzekucyjnych dozwolonych na mocy ust. 6.

3. Personel EUFOR korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej Państwa Przyjmującego niezależnie od okoliczności.

Immunitet od jurysdykcji karnej, z którego korzysta personel EUFOR, może zostać uchylony przez Państwo Wysyłające lub stosowną instytucję UE, w zależności od przypadku. Uchylenie takie musi zawsze być jednoznacznie wyrażone.

4. Personel EUFOR korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej Państwa Przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi pisemnej, ustnej i wszystkich działań podjętych przez niego w toku pełnienia swych funkcji służbowych. Dowódca sił zbrojnych UE oraz właściwy organ Państwa Wysyłającego lub instytucja UE są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wytoczenia przed sądem Państwa Przyjmującego powództwa przeciwko personelowi EUFOR. Przed wszczęciem postępowania sądowego dowódca sił zbrojnych UE oraz właściwy organ Państwa Wysyłającego lub instytucja UE przedkładają sądowi dokument stwierdzający, czy działanie, o którym mowa, zostało podjęte przez personel EUFOR w toku pełnienia funkcji służbowych.

Jeśli działanie to zostało podjęte przez personel EUFOR w toku pełnienia funkcji służbowych, postępowanie nie zostaje wszczęte i zastosowanie mają przepisy artykułu 15. Jeśli działanie to nie zostało podjęte w toku pełnienia funkcji służbowych, można wszcząć postępowanie. Poświadczenie dowódcy sił zbrojnych UE oraz właściwego organu Państwa Wysyłającego lub odpowiedniej instytucji UE jest wiążące dla jurysdykcji Państwa Przyjmującego, które nie może go zakwestionować.

Wszczęcie postępowania przez członka personelu EUFOR unieważnia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny

w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.

5. Personel EUFOR nie jest obowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.

6. W stosunku do członka personelu EUFOR nie mogą być przedsięwzięte żadne środki egzekucyjne, z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne nie powiązane z wykonywaniem funkcji służbowych. Mienie członka personelu EUFOR nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego jeśli dowódca sił zbrojnych UE poświadczy, iż jest ono niezbędne do wykonywania przez tego członka personelu EUFOR funkcji służbowych. W postępowaniu cywilnym personel EUFOR nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

7. Immunitet personelu EUFOR od jurysdykcji Państwa Przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego Państwa Wysyłającego.

8. W zakresie usług świadczonych na rzecz EUFOR personel EUFOR nie podlega przepisom o ubezpieczeniach społecznych, które mogą obowiązywać w Państwie Przyjmującym.

9. Personel EUFOR zwolniony jest z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia wypłacanych im przez EUFOR lub Państwo Wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza Państwa Przyjmującego.

10. Państwo Przyjmujące, w zgodzie z ustawami i przepisami, które może wydać, zezwala na przywóz i udziela zwolnienia z wszelkich opłat celnych, podatków i innych należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem opłat za przechowywanie, przewóz i podobne usługi, w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku personelu EUFOR.

Osobisty bagaż personelu EUFOR jest zwolniony z rewizji, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu EUFOR, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez ustawodawstwo Państwa Przyjmującego lub podlega przepisom tego Państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach rewizja powinna być przeprowadzona jedynie w obecności członka personelu EUFOR lub upoważnionego przedstawiciela EUFOR.

Artykuł 7

Personel lokalny

Personel lokalny korzysta z przywilejów i immunitetów tylko w zakresie przyznanym mu przez Państwo Przyjmujące. Państwo Przyjmujące powinno jednak wykonywać jurysdykcję nad tym personelem w taki sposób, aby zbytnio nie zakłócać wypełniania przez niego funkcji związanych z operacją.

Artykuł 8**Jurysdykcja karna**

Właściwe organy Państwa Wysyłającego mają prawo sprawować na terytorium Państwa Przyjmującego całkowitą jurysdykcję karną oraz władzę dyscyplinarną przyznaną im przez ustawodawstwo Państwa Wysyłającego w stosunku do całego personelu EUFOR podlegającego odpowiednim przepisom Państwa Wysyłającego.

Artykuł 9**Mundury i broń**

1. Noszenie mundurów podlega zasadom przyjętym przez dowódcę sił zbrojnych UE.
2. Personel wojskowy EUFOR może nosić broń i amunicję pod warunkiem, że jest do tego upoważniony przez wydane mu rozkazy.

Artykuł 10**Wsparcie Państwa Przyjmującego i zawieranie umów**

1. Państwo Przyjmujące zgadza się na udzielenie siłom EUFOR, na ich prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich obiektów.
2. W miarę swoich możliwości Państwo Przyjmujące udostępni, bez pobierania jakichkolwiek opłat, obiekty, których jest właścicielem, w zakresie potrzebnym do prowadzenia przez EUFOR działań administracyjnych i operacyjnych.
3. W miarę dostępnych mu środków i możliwości Państwo Przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i wspieraniu operacji.
4. Przepisy mające zastosowanie do umów zawieranych przez EUFOR w Państwie Przyjmującym są określane w tych umowach.
5. Umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej zastosowania ma zastosowanie procedura rozstrzygania sporów, o której mowa w artykule 15 ustępy 3 i 4.

Artykuł 11**Zmiany w obiektach**

1. Siły EUFOR są upoważnione do budowy, przebudowy i wprowadzania innych zmian w obiektach, w zależności od wymogów operacyjnych.
2. Państwo Przyjmujące nie będzie żądało od EUFOR żadnego odszkodowania za wspomnianą budowę, przebudowę lub zmiany.

Artykuł 12**Śmierć członka personelu EUFOR**

1. Dowódca sił zbrojnych UE ma prawo objąć nadzór i podjąć stosowne kroki w celu odesłania zwłok zmarłych członków personelu EUFOR oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia.
2. Sekcja zwłok zmarłych członków EUFOR nie jest przeprowadzana bez zgody zainteresowanego państwa oraz bez obecności przedstawiciela EUFOR lub zainteresowanego państwa.
3. Państwo Przyjmujące oraz EUFOR współpracują w jak najszerszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu EUFOR do kraju pochodzenia.

Artykuł 13**Bezpieczeństwo EUFOR i żandarmeria wojskowa**

1. EUFOR jest uprawniony do stosowania środków koniecznych do ochrony swych obiektów, w tym obiektów wykorzystywanych podczas szkoleń, przed wszelkimi atakami lub ingerencjami z zewnątrz.
2. Dowódca sił zbrojnych UE może ustanowić jednostkę żandarmerii wojskowej w celu utrzymania porządku w obiektach EUFOR.
3. Jednostka żandarmerii wojskowej może także, w porozumieniu i współpracy z żandarmerią wojskową lub policją Państwa Przyjmującego, podejmować działania poza tymi obiektami w celu zapewnienia porządku i dyscypliny wśród personelu EUFOR.

Artykuł 14**Systemy komunikacyjne**

1. EUFOR może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. EUFOR współpracuje z właściwymi organami Państwa Przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo Przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości bez pobierania dodatkowych opłat.
2. EUFOR korzysta z prawa do nieograniczonej komunikacji radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymywania takiej komunikacji w ramach i między obiektami EUFOR, włącznie z kładzeniem kabli i linii naziemnych do celów przeprowadzenia operacji.
3. W ramach swych obiektów EUFOR może podjąć kroki niezbędne do dystrybucji poczty adresowanej do EUFOR lub jego personelu i nadawanej przez EUFOR lub jego personel.

Artykuł 15

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkody i straty

1. EUFOR ani personel EUFOR nie ponoszą odpowiedzialności za szkody ani straty dotyczące mienia cywilnego ani państwowego, które powstają w wyniku działalności związanej z ochroną EUFOR.

2. W celu osiągnięcia ugody, roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub państwowego nie objętych postanowieniami ust. 1 oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUFOR są przekazywane EUFOR przez właściwe organy Państwa Przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych dochodzonych przez osoby prawne lub fizyczne z Państwa Przyjmującego, lub kierowane do właściwych organów Państwa Przyjmującego, w przypadku roszczeń odszkodowawczych dochodzonych przez EUFOR.

3. Jeśli osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie odszkodowawcze przedkłada się komisji ds. roszczeń złożonej z jednakowej liczby przedstawicieli EUFOR i przedstawicieli Państwa Przyjmującego. Ugodę osiąga się na zasadzie wspólnego porozumienia.

4. Jeśli niemożliwe jest osiągnięcie ugody w ramach komisji ds. roszczeń, spór:

a) w przypadku roszczeń w wysokości 40 000 EUR lub poniżej tej kwoty rozstrzygany jest na drodze dyplomatycznej pomiędzy Państwem Przyjmującym a przedstawicielami UE;

b) w przypadku roszczeń powyżej kwoty określonej w lit. a) jest wnoszony przez trybunał rozjemczy, którego decyzja jest wiążąca.

5. Trybunał rozjemczy składa się z trzech sędziów polubownych, z których jeden jest wyznaczany przez Państwo Przyjmujące, jeden przez EUFOR, a trzeci wyznaczany jest wspólnie przez Państwo Przyjmujące i EUFOR. Jeśli jedna ze Stron nie wyznaczy sędziego polubownego w terminie dwóch miesięcy lub w przypadku braku zgody pomiędzy Państwem Przyjmującym a EUFOR co do wyznaczenia trzeciego sędziego, sędzia ten jest wyznaczany przez Przewodniczącego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

6. EUFOR oraz organy administracyjne Państwa Przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji roszczeniowej oraz trybunału rozjemczego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad dochodzenia roszczeń.

Artykuł 16

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli EUFOR oraz właściwe organy Państwa Przyjmującego.

2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej pomiędzy Państwem Przyjmującym a przedstawicielami UE.

Artykuł 17

Inne postanowienia

1. W przypadkach, gdy niniejsza umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUFOR oraz personelu EUFOR, rząd Państwa Przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe organy lokalne Państwa Przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa i nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakiemukolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUFOR.

Artykuł 18

Uzgodnienia wykonawcze

Do celów niniejszej umowy kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą sił zbrojnych UE oraz organami administracyjnymi Państwa Przyjmującego.

Artykuł 19

Wejście w życie i wygaśnięcie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie w dniu podpisania i pozostaje w mocy do dnia wyjazdu ostatniego elementu zabezpieczającego EUFOR oraz ostatniego członka personelu EUFOR, zgodnie z informacją dostarczoną przez EUFOR.

2. Nie naruszając postanowień ustępu 1, postanowienia artykułu 4 ustęp 8, artykułu 5 ustępy 1–3, 6 i 7, artykułu 6 ustępy 1, 3, 4, 6 i 8–10, artykułu 10 ustęp 2, artykułu 11 i artykułu 15 uznaje się za obowiązujące od dnia rozlokowania pierwszego członka personelu EUFOR, jeśli data ta była wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej umowy.

3. Niniejsza umowa może być zmieniona w formie pisemnej za obopólną zgodą Stron.
4. Wygaśnięcie niniejszej umowy nie ma wpływu na prawa lub obowiązki wynikające z wykonania niniejszej umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Libreville, dnia 16 czerwca 2006 r. w czterech oryginalnych egzemplarzach w języku francuskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Państwa Przyjmującego
